ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/០១១០/០០១

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩០៨/១០៥៥ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៤ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងយុត្តិធម៌
- បានទ្រង់យល់ សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមលើសន្ធិសញ្ញា ស្តីពីការជួយគ្នាទៅវិញទៅមកផ្នែកច្បាប់ក្នុងវិស័យព្រហ្មទណ្ឌ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័ត កាលពីថ្ងៃទី៣០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៩ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី៣ នីតិកាលទី៤ និងដែលព្រឹទ្ធសភាបានយល់ស្របតាមទម្រង់ និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុង ដោយគ្មានការកែប្រែអ្វីឡើយ កាលពីថ្ងៃទី១៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០១០ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គព្រឹទ្ធសភា លើកទី៦ នីតិកាលទី២ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុង ដូចតទៅនេះ ៖

ច្បាប់
ស្តីពី
ការអនុម័តយល់ព្រមលើសន្ធិសញ្ញា
ស្តីពីការជួយគ្នាទៅវិញទៅមកផ្នែកច្បាប់ក្នុងវិស័យព្រហ្មទណ្ឌ

មាត្រា ១.-

អនុម័តយល់ព្រមលើសន្ធិសញ្ញាស្តីពីការជួយគ្នាទៅវិញទៅមកផ្នែកច្បាប់ក្នុងវិស័យព្រហ្មទណ្ឌ ដែលបានចុះហត្ថលេខានៅកូឡាឡាំពួរ ប្រទេសម៉ាឡេស៊ី នាថ្ងៃទី ២៩ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៤ ហើយដែលមានអត្ថបទទាំងស្រុងភ្ជាប់មកជាមួយនេះ ។

មាត្រា ២.-

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបន្តរាល់នីតិវិធី ដើម្បីអនុវត្តសន្ធិសញ្ញានេះ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំងរាជធានីភ្នំពេញថ្ងៃទី ២៦ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១០

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ

៣/ល: ១០០១.០៧៣

នរោត្តម សីហមុនី

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌

ហត្ថលេខា

អង្គ វង្ស វឌ្ឍនា

លេខ: ២៩ ច.ល

ដើម្បីចម្លងចែក

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៩ ខែ មករា ឆ្នាំ២០១០

អគ្គលេខាធិការរងរាជរដ្ឋាភិបាល

ស៊ុន ជិនកេន

សន្ធិសញ្ញា
ស្តីពី
ការជួយគ្នាទៅវិញទៅមកផ្នែកច្បាប់
ក្នុងវិស័យព្រហ្មទណ្ឌ

មាតិកា

មាត្រា	បទប្បញ្ញត្តិ
មាត្រា ១	វិសាលភាពនៃការជួយគ្នាទៅវិញទៅមក
មាត្រា ២	ការមិនអនុវត្ត
មាត្រា ៣	ការកំរិតលើជំនួយ
មាត្រា ៤	ការតែងតាំងអាជ្ញាធរកណ្តាល
មាត្រា ៥	ទម្រង់សំណើ
មាត្រា ៦	ខ្លឹមសារសំណើ
មាត្រា ៧	ការអនុវត្តសំណើ
មាត្រា ៨	ការកំរិតលើការប្រើប្រាស់ភស្តុតាងដែលទទួលបាន
មាត្រា ៩	កិច្ចការពារការសំងាត់
មាត្រា ១០	ការទទួលយកចម្លើយដោយស្ម័គ្រចិត្ត
មាត្រា ១១	ការទទួលយកភស្តុតាង
មាត្រា ១២	សិទ្ធិបដិសេធក្នុងការផ្តល់ភស្តុតាង
មាត្រា ១៣	ការផ្តល់ឯកសារ និងរបាយការណ៍ផ្សេងៗ ដែលមានជាសាធារណៈ
មាត្រា ១៤	ការបញ្ជូនជនណាទៅភាគីដាក់សំណើ
មាត្រា ១៥	ការបញ្ជូនជនជាប់ឃុំឃាំងទៅភាគីដាក់សំណើ
មាត្រា ១៦	សុវត្ថិភាព
មាត្រា១៧	ការបញ្ជូនជនស្ថិតនៅក្នុងការឃុំឃាំង
មាត្រា១៨	ការឆែកឆេរ និង ការរឹបអូស
មាត្រា១៩	ការប្រគល់ភស្តុតាងមកវិញ
មាត្រា២០	ទីតាំង និង អត្តសញ្ញាណរបស់ជនណាមួយ
មាត្រា២១	សេវាឯកសារ
មាត្រា២២	ជំនួយនៅក្នុងចំណាត់ការរឹបអូស
មាត្រា២៣	ការត្រូវគ្នាជាមួយការរៀបចំផ្សេងទៀត

មាត្រា២៤ លិខិតបញ្ជាក់ និង លិខិតយថាភូត

មាត្រា២៥ ការចំណាយ

មាត្រា២៦ ការពិគ្រោះយោបល់

មាត្រា២៧ វិសោធនកម្ម

មាត្រា២៨ ដំណោះស្រាយវិវាទ

មាត្រា២៩ ខដាក់លក្ខខណ្ឌ

មាត្រា៣០ ចុះហត្ថលេខា ផ្តល់សច្ចាប័ន ការការចូលជាសមាជិក ការតំកល់ និងការចុះបញ្ជី

មាត្រា៣១ ការចូលជាធរមាន ការអនុវត្ត និងការបញ្ចប់

មាត្រា៣២ ការតំកល់សន្ធិសញ្ញា

សន្ធិសញ្ញា
ស្តីពី
ការជួយគ្នាទៅវិញទៅមកផ្នែកច្បាប់ក្នុងវិស័យព្រហ្មទណ្ឌ

រដ្ឋាភិបាលនៃបណ្តាប្រទេស ប្រ៊ុយណេដារ៉ូសាឡឹម ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា សាធារណរដ្ឋឥណ្ឌូណេស៊ី សាធារណរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យប្រជាមានិតឡាវ ម៉ាឡេស៊ី សហភាពមីយ៉ាន់ម៉ា សាធារណរដ្ឋហ្វីលីពីន សាធារណរដ្ឋសឹង្ហបុរី ព្រះរាជាណាចក្រថៃឡង់ដ៍ និងសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម (ដែលចាប់ពីពេលនេះទៅហៅជាឯកវចនៈថា "ភាគី" និងជាពហុវចនៈ "បណ្តាភាគី") :

មានបំណង ដើម្បីកែលំអប្រសិទ្ធភាពរបស់អាជ្ញាធរអនុវត្តច្បាប់នៃបណ្តាភាគី ក្នុងការទប់ស្កាត់ការស៊ើបអង្កេត និង ការចោទប្រកាន់បទល្មើស តាមរយៈកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និងការជួយគ្នាទៅវិញទៅមកផ្នែកច្បាប់ក្នុងវិស័យព្រហ្មទណ្ឌ ។

បានព្រមព្រៀង ដូចតទៅ :

មាត្រា ១
វិសាលភាពនៃការជួយគ្នាទៅវិញទៅមក

១. ដោយយោងទៅតាមសន្ធិសញ្ញានេះ និង អនុលោមទៅតាមច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ភាគីរៀងៗខ្លួន បណ្តាភាគីនៅក្នុងទ្រង់ទ្រាយដ៏ធំបំផុតដែលអាចធ្វើបាន ត្រូវផ្តល់នូវវិធាននៃការជួយគ្នាទៅវិញទៅមកផ្នែកច្បាប់ក្នុងវិស័យព្រហ្មទណ្ឌ ដូចជា ការស៊ើបអង្កេត ការចោទប្រកាន់ និង ដំណើរការរឿងក្តី ។

២. យោងតាមសន្ធិសញ្ញានេះ ជំនួយទៅវិញទៅមក ដែលត្រូវផ្តល់រួមមាន :

(ក). ការទទួលយកភស្តុតាង ឬ កំណត់ហេតុយកចម្លើយដោយស្ម័គ្រចិត្តពីជនណាមួយ

(ខ). ការរៀបចំឱ្យជនណាមួយ ផ្តល់ភស្តុតាង ឬ ជួយនៅក្នុងវិស័យព្រហ្មទណ្ឌ

(គ). ការចាត់ចែងសេវាឯកសារតុលាការ

(ឃ). ការអនុវត្តការឆែកឆេរ និង ការរឹបអូស

(ង). ការពិនិត្យលើវត្ថុ និងទីកន្លែង

(ច). ការផ្តល់ឯកសារ របាយការណ៍ ច្បាប់ដើម ឬ ច្បាប់ចម្លងដែលមានបញ្ជាក់ថាត្រឹមត្រូវ និងវត្ថុតាងពាក់ព័ន្ធ

(ឆ). ការកំណត់អត្តសញ្ញាណ ឬ តាមដានទ្រព្យសម្បត្តិទទួលបានមកពីការប្រព្រឹត្តបទល្មើស និងមធ្យោបាយនៃបទល្មើស

(ជ). ការរឹតត្បិតលើ ការលក់ដូរទ្រព្យសម្បត្តិ ឬការបង្កកថ្មីបទុកទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលទទួលបានមកពីការប្រព្រឹត្តបទល្មើស ដែលអាចត្រូវយកមកវិញ រឹបអូស ឬ ដកហូត

(ឈ). ការយកមកវិញ ការរឹបអូស ឬ ការដកហូតទ្រព្យសម្បត្តិដែលទទួលបានមកពី ការប្រព្រឹត្តបទល្មើស

(ញ). កំណត់ទីតាំង និង កំណត់អត្តសញ្ញាណសាក្សី និង ជនសង្ស័យ និង

(ដ). ការផ្តល់ជំនួយបែបនេះផ្សេងដទៃទៀត បើមានការព្រមព្រៀងគ្នា និងស្របទៅនឹងវត្ថុបំណងរបស់ សន្ធិសញ្ញានេះ និង ច្បាប់របស់ភាគីទទួលសំណើ ។

៣. សន្ធិសញ្ញានេះ អនុវត្តចំពោះតែការផ្តល់ជំនួយទៅវិញទៅមក នៅក្នុងចំណោមបណ្តាភាគីតែប៉ុណ្ណោះ ។ បទប្បញ្ញត្តិនៃសន្ធិសញ្ញានេះ មិនបង្កើតសិទ្ធិណាមួយដល់បុគ្គលឯកជន ដើម្បីទទួលបាន រារាំង ឬ ទាត់ចោល នូវភស្តុតាង ឬ ដើម្បីបង្អាក់ដល់ការអនុវត្តសំណើសុំជំនួយឡើយ ។

៤. គោលបំណងនៃសន្ធិសញ្ញានេះ ឃ្លា "មធ្យោបាយបទល្មើស" មានន័យថា ទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលប្រើជាប់ ទាក់ទិននឹង ការប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬ មានតម្លៃសមមូលទៅនឹងទ្រព្យសម្បត្តិនេះ ។

មាត្រា ២
ការមិនអនុវត្ត

១. សន្ធិសញ្ញានេះមិនអនុវត្តចំពោះ :

(ក). ការចាប់ខ្លួន ឬ ការឃុំខ្លួនជនណាម្នាក់ ក្នុងគោលបំណងដើម្បីធ្វើបត្យាប័នជននោះ

(ខ). ការអនុវត្តសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌនៅក្នុងភាគីទទួលសំណើ ដែលការអនុវត្តសាលក្រមនេះ ត្រូវបានធ្វើឡើងនៅក្នុងភាគីដាក់សំណើ លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតិដោយច្បាប់របស់ភាគីទទួល សំណើ ។

(គ). ការផ្ទេរជនដែលកំពុងជាប់ឃុំខ្លួន ឱ្យមកអនុវត្តសាលក្រមជាប់ពន្ធនាគារ ។

(ឃ). ការផ្ទេរនីតិវិធីរឿងក្តី នៅក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ។

២. នៅក្នុងសន្ធិសញ្ញានេះពុំបានផ្តល់សិទ្ធិឱ្យភាគីណាមួយ ដើម្បីអនុវត្តយុត្តាធិការ និង បំពេញមុខងារនៅក្នុង ដែនដីរបស់ភាគីផ្សេងទៀតទេ ការអនុវត្តនេះគឺជាសិទ្ធិផ្តាច់មុខសំរាប់តែ អាជ្ញាធររបស់ភាគីផ្សេងទៀត តាមច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ៣
ការកំរិតលើជំនួយ

១. ភាគីទទួលសំណើត្រូវបដិសេធការសុំជំនួយ ប្រសិនបើខ្លួនយល់ឃើញថា ៖

ក. សំណើនោះទាក់ទងទៅនឹងការស៊ើបអង្កេត ការចោទប្រកាន់ ឬ ការផ្តន្ទាទោស ជនណាម្នាក់ពីបទល្មើសដែលមានលក្ខណៈនយោបាយ ឬ ដោយមានសំអាងលើហេតុផល នៃការលះទោសៈក្នុងការចោទប្រកាន់ថា ជននោះកំពុងបានប្រព្រឹត្ត ឬ បានប្រព្រឹត្តរួចហើយ នូវបទល្មើសណាមួយដែលមានលក្ខណៈនយោបាយ ។

ខ. សំណើនោះទាក់ទងទៅនឹងការស៊ើបអង្កេត ការចោទប្រកាន់ ឬ ការផ្តន្ទាទោស ជនណាម្នាក់ទាក់ទងដល់អំពើប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬ ការខកខានណាមួយ ដែលគួរចាត់ទុកថាជា បទល្មើសយោធា ប្រសិនបើវាបានកើតឡើងនៅក្នុងភាគីទទួលសំណើ យោងតាមច្បាប់របស់ភាគីទទួលសំណើ អំពើប្រព្រឹត្ត ឬការខកខាននោះមិនមែនជាបទល្មើសផងដែរ ស្ថិតនៅក្រោមច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌធម្មតារបស់ភាគីទទួលសំណើ ។

គ. មានហេតុផលធ្ងន់ធ្ងរដែលគួរឱ្យជឿបានថា សំណើត្រូវបានធ្វើឡើងសំរាប់គោលបំណង ស៊ើបអង្កេត ចោទប្រកាន់ ផ្តន្ទាទោស ឬ បើមិនដូច្នោះទេ បង្កឱ្យមានភាពលំអៀងចំពោះជនណាមួយដោយសារតែ ជាតិសាសន៍ សាសនា ភេទ ដើមកំណើត ជនជាតិ សញ្ជាតិ ឬ ទស្សនៈនយោបាយរបស់ជននោះ ។

ឃ. សំណើនោះទាក់ទងទៅនឹងការស៊ើបអង្កេត ការចោទប្រកាន់ ការផ្តន្ទាទោស លើជនណាមួយពីបទល្មើសនៅក្នុងករណីដែលជននោះ ៖

(១) ត្រូវបានកាត់ឱ្យជាប់ទោស សំរេចឱ្យរួចខ្លួន ឬលើកលែងទោស ដោយតុលាការ ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដទៃទៀត នៅក្នុងភាគីដាក់សំណើ ឬ ភាគីទទួលសំណើ ។

(២) បានទទួលការផ្តន្ទាទោសដែលចែងដោយច្បាប់ របស់ភាគីដាក់សំណើ ឬ ភាគីទទួលសំណើទាក់ទងនឹងបទល្មើសនោះ ឬ បទល្មើសផ្សេងទៀត ដែលផ្សំឡើងដោយអំពើ ឬ ការខកខានដូចបទល្មើសដែលបានលើកឡើងពីដំបូង ។

ង. សំណើទាក់ទងនឹងការស៊ើបអង្កេត ការចោទប្រកាន់ ឬ ការផ្តន្ទាទោស ទៅលើជនណាមួយពាក់ព័ន្ធនឹងអំពើប្រព្រឹត្ត ឬ ការខកខាន មិនគួរចាត់ទុកថាជា បទល្មើសប្រឆាំងនឹងច្បាប់របស់ភាគីទទួលសំណើនោះទេ ប្រសិនបើវាបានកើតឡើងនៅក្នុងភាគីទទួលសំណើ លើកលែងតែភាគីទទួលសំណើនោះ អាចផ្តល់ជំនួយ ទោះបីអវត្តមាននៃគោលការណ៍តំរូវឱ្យកំណត់ អំពើប្រព្រឹត្ត ឬ ការខកខាននោះថាជា បទល្មើសនៅក្នុងភាគីទាំងពីរ ប្រសិនបើការផ្តល់ជំនួយ

បែបនេះ អនុញ្ញាតដោយច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ខ្លួន ។

ច. ការផ្តល់ជំនួយនឹងប៉ះពាល់ដល់ អធិបតេយ្យភាព សន្តិសុខ សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ផលប្រយោជន៍សាធារណៈ ឬ ផលប្រយោជន៍ជាសារវ័ន្តរបស់ភាគីទទួលសំណើ ។

ឆ. ភាគីដាក់សំណើមិនអាចធានាបានថា ខ្លួននឹងអាចប្រតិបត្តិតាមសំណើនាពេលអនាគត នូវជំនួយផ្នែកព្រហ្មទណ្ឌ ដែលមានលក្ខណៈស្រដៀងគ្នានឹងភាគីទទួលសំណើបានឡើយ ។

ជ. ភាគីដាក់សំណើមិនអាចធានាបានថា កម្មវត្ថុដែលខ្លួនបានស្នើសុំនោះ នឹងមិនយកទៅប្រើប្រាស់ក្រៅពីរឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌទាក់ទងទៅនឹងសំណើដែលបានធ្វើឡើងឡើយ ហើយភាគីទទួលសំណើមិនបានយល់ព្រមបោះបង់ចោលនូវការធានាបែបនេះ ។

ឈ. ភាគីដាក់សំណើមិនអាចធានា ក្នុងការប្រគល់ជូនភាគីទទួលសំណើវិញនូវវត្ថុតាងណាមួយ ដែលបានទទួលតាមសំណើរបស់ខ្លួន អនុលោមទៅតាមសំណើ នៅពេលបញ្ចប់រឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌទាក់ទងទៅនឹងការធ្វើសំណើនេះ ។

ញ. ការផ្តល់ជំនួយនោះ អាចធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់រឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌ នៅក្នុងភាគីទទួលសំណើ ឬ

ដ. ការផ្តល់ជំនួយនោះ តំរូវឱ្យធ្វើជាជំហាន១ ដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់របស់ភាគីទទួលសំណើ

២. ភាគីទទួលសំណើ អាចបដិសេធក្នុងការផ្តល់ជំនួយ ប្រសិនបើខ្លួនយល់ឃើញថា :

ក. ភាគីដាក់សំណើមិនបានប្រតិបត្តិទៅតាមខ្លឹមសារណាមួយនៃសន្ធិសញ្ញានេះ ឬ ការរៀបចំដទៃទៀតទាក់ទងទៅនឹងសំណើនោះ

ខ. ការផ្តល់ជំនួយនោះ នឹង ឬ ទំនងជានឹងធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់សុវត្ថិភាពរបស់ជនណាម្នាក់ ទោះបីជននោះ ស្ថិតនៅក្នុង ឬ ក្រៅដែនដីរបស់ភាគីទទួលសំណើក៏ដោយ ឬ

គ. ការផ្តល់ជំនួយនោះ នឹងដាក់បន្ទុកហួសប្រមាណទៅលើធនធានរបស់ភាគីទទួលសំណើ ។

៣. ជាគោលបំណងរបស់អនុកថាខណ្ឌ ១ (ក) បណ្តាបទល្មើសខាងក្រោមនេះ មិនត្រូវចាត់ទុកថាជាបទល្មើសមានលក្ខណៈនយោបាយឡើយ :

ក. បទល្មើសប្រឆាំងនឹងជីវិត ឬ បុគ្គលដែលជាប្រមុខរដ្ឋ ឬសមាជិកក្រុមគ្រួសាររបស់ប្រមុខរដ្ឋផ្ទាល់

ខ. បទល្មើសប្រឆាំងនឹងជីវិត ឬ បុគ្គលដែលជាប្រមុខនៃរដ្ឋាភិបាលថ្នាក់កណ្តាល ឬ រដ្ឋមន្ត្រីរបស់រដ្ឋាភិបាលថ្នាក់កណ្តាល ។

គ. បទល្មើសស្ថិតនៅក្នុងវិសាលភាពនៃសន្ធិសញ្ញាអន្តរជាតិ ដែលទាំងភាគីដាក់សំណើ និងភាគីទទួលសំណើ សុទ្ធតែជាភាគីរបស់អនុសញ្ញានោះ ហើយអនុសញ្ញានោះ ដាក់កាតព្វកិច្ចមកលើភាគីឱ្យធ្វើបត្យាប័ន ឬ កាត់ទោសជនជាប់ចោទពីបទល្មើសដែលបានប្រព្រឹត្ត ។

ឃ. រាល់ការប៉ុនប៉ង ការញុះញង់ ឬ ការសមគំនិត ដើម្បីប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយ ដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងអនុកថាខណ្ឌ (ក) ដល់ (គ) ។

៤. ភាគីទទួលសំណើ អាចដាក់គំរិតលើការអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិណាមួយមានចែងនៅក្រោមកថាខ័ណ្ឌ ៣ ដោយយោងទៅតាមថាតើ ច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ភាគីដាក់សំណើ មានចែងបទប្បញ្ញត្តិស្រដៀងគ្នាដែរឬទេ ។

៥. ការផ្តល់ជំនួយ មិនត្រូវបដិសេធ ដោយគ្រាន់តែមានមូលហេតុភាពសំងាត់របស់ធនាគារ និង ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ ប្រហាក់ប្រហែល ឬ ដោយហេតុផលថា បទល្មើសនោះ ត្រូវបានចាត់ទុកផងដែរថាមានពាក់ព័ន្ធដល់បញ្ហាសារពើពន្ធ ។

៦. ភាគីទទួលសំណើអាចផ្អាកប្រតិបត្តិសំណើ ប្រសិនបើការប្រតិបត្តិភ្លាមៗរបស់ខ្លួន អាចជ្រៀតជ្រែកដល់ដំណើរការណាមួយនៃរឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌ នៅក្នុងភាគីទទួលសំណើ ។

៧. មុនពេលបដិសេធសំណើ ឬ ផ្អាកប្រតិបត្តិសំណើរបស់ខ្លួន ដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រានេះ ភាគីទទួលសំណើ ត្រូវពិចារណាថាតើ ជំនួយអាចផ្តល់ឱ្យ ដោយអាស្រ័យលើលក្ខខណ្ឌជាក់លាក់ដែរឬទេ ។

៨. ប្រសិនបើភាគីដាក់សំណើ ទទួលយកជំនួយស្ថិតនៅក្រោមលក្ខខណ្ឌ ដែលបានដាក់ក្រោមកថាខ័ណ្ឌ ៧ នោះភាគីដាក់សំណើ ត្រូវប្រតិបត្តិតាមលក្ខខណ្ឌបែបនេះ ។

៩. ប្រសិនបើភាគីទទួលសំណើ បដិសេធ ឬ ផ្អាកផ្តល់ជំនួយ នោះភាគីទទួលសំណើត្រូវជូនដំណឹងដល់ភាគីម្ចាស់សំណើភ្លាម អំពីមូលហេតុនៃការបដិសេធ ឬ ការផ្អាកនោះ ។

១០. អាស្រ័យតាមច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ភាគីរៀងៗខ្លួន ភាគីទាំងអស់ ត្រូវផ្តល់ជំនួយទៅវិញទៅមក *(បដិការ)* ទាក់ទងទៅ នឹងបទល្មើសប្រហាក់ប្រហែល ដោយមិនគិតដល់ទោសបញ្ញត្តិ ដែលត្រូវអនុវត្តឡើយ ។

មាត្រា ៤
ការតែងតាំងអាជ្ញាធរកណ្តាល

១. ភាគីនីមួយៗ ត្រូវតែងតាំងអាជ្ញាធរកណ្តាលមួយ ដើម្បីរៀបចំនិងទទួលសំណើ អនុលោមតាមសន្ធិសញ្ញានេះ ។

២. ការតែងតាំងអាជ្ញាធរកណ្តាល ត្រូវធ្វើឡើងនៅពេលតំកល់លិខិតតុបករណ៍ នៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ទទួលយកអនុម័ត ឬ ចូលជាសមាជិកនៃសន្ធិសញ្ញានេះ ។

៣. ភាគីនីមួយៗ ត្រូវជូនដំណឹងភាគីផ្សេងៗទៀតឱ្យបានរួសរាន់ អំពីការផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងការតែងតាំងអាជ្ញាធរកណ្តាលរបស់ខ្លួន ។

៤. អាជ្ញាធរកណ្តាល ត្រូវទំនាក់ទំនងគ្នាដោយផ្ទាល់ ប៉ុន្តែភាគីអាចទំនាក់ទំនងគ្នាតាមបណ្តាញការទូត ប្រសិនបើភាគីជ្រើសរើសដូចនេះ ។

មាត្រា ៥
ទម្រង់សំណើ

១. រាល់សំណើសុំជំនួយ ត្រូវធ្វើឡើងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ឬ ប្រសិនបើធ្វើទៅបាន តាមរយៈមធ្យោបាយណាមួយ ដែលអាចបង្កើតជាកំណត់ហេតុលាយលក្ខណ៍អក្សរក្រោមលក្ខខណ្ឌអនុញ្ញាតឱ្យ ភាគីទទួលសំណើធ្វើកំណត់ហេតុជាយថាភូត ។ នៅក្នុងស្ថានភាពបន្ទាន់ និង បើច្បាប់របស់ភាគីទទួលសំណើអនុញ្ញាតឱ្យនោះ សំណើអាចធ្វើឡើងដោយផ្ទាល់មាត់បាន ប៉ុន្តែនៅក្នុងករណីបែបនេះ រាល់សំណើត្រូវមានការបញ្ជាក់ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរក្នុងរយៈពេលប្រាំថ្ងៃ ។

២. អាជ្ញាធរកណ្តាល ត្រូវចាត់ចែងក្នុងការបញ្ជូនសំណើ ឬ ការទំនាក់ទំនងពាក់ព័ន្ធ។ នៅក្នុងស្ថានភាពបន្ទាន់ និង បើច្បាប់របស់ភាគីទទួលសំណើអនុញ្ញាតឱ្យ រាល់សំណើ និងការទំនាក់ទំនងពាក់ព័ន្ធ អាចត្រូវបានបញ្ជូនតាមរយៈ អង្គការនគរបាលព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិ (INTERPOL) ឬ អង្គការនគរបាលអាស៊ាន (ASEANAPOL) ។

មាត្រា ៦
ខ្លឹមសារសំណើ

១. សំណើសុំជំនួយក្នុងរឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌ ត្រូវមានព័ត៌មានបែបនេះ ដូចដែលភាគីទទួលសំណើតម្រូវឱ្យប្រតិបត្តិសំណើ រួមមាន ៖

ក. ឈ្មោះការិយាល័យភាគីដាក់សំណើ និងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចស៊ើបអង្កេត ឬ ដំណើរការរឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌ ដែលទាក់ទងទៅនឹងសំណើនោះ ។

ខ. គោលបំណងរបស់សំណើ និង ប្រភេទជំនួយស្នើសុំ

គ. ការអធិប្បាយពីប្រភេទរឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌ និង ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្នរបស់វា និង របាយការណ៍បង្ហាញពីសេចក្តីសង្ខេបនៃអង្គហេតុ និង អង្គច្បាប់ពាក់ព័ន្ធ ។

ឃ. ការអធិប្បាយពីបទល្មើសទាក់ទងនឹងសំណើ រួមទាំងទោសបញ្ញត្តិជាអតិបរមា។

ង. ការអធិប្បាយពីអង្គហេតុ សំអាងដល់ការបង្កើតបានជាបទល្មើស និង របាយការណ៍ ឬ អត្ថបទច្បាប់ពាក់ព័ន្ធ ។

ច. ការអធិប្បាយពីអំពើប្រព្រឹត្ត ឬ ការខកខាន ឬ បញ្ហានៃបណ្តឹងបរិហា ឬការស្វែងរកដែលបញ្ជាក់ថាពិតប្រាកដ ។

ឆ. ការអធិប្បាយពីភស្តុតាង ព័ត៌មាន ឬ ជំនួយផ្សេងៗដែលត្រូវស្នើសុំ ។

ជ. មូលហេតុ និង សេចក្តីលំអិតនៃនីតិវិធី ឬសេចក្តីតំរូវពិសេសណាមួយ ដែលភាគីដាក់សំណើប្រាថ្នាចង់ឱ្យអនុវត្តតាម ។

ឈ. ការបញ្ជាក់ច្បាស់លាស់ពីពេលវេលាកំណត់ ដែលចង់ឱ្យការអនុវត្តតាមសំណើធ្វើឡើងនៅក្នុងរយៈពេលកំណត់នេះ។

ញ. សេចក្តីតំរូវពិសេសណាមួយ ទាក់ទងការរក្សាភាពសំងាត់ និង មូលហេតុនៃការរក្សាភាពសំងាត់ និង

ដ. ព័ត៌មាន និង ការអនុវត្តដទៃទៀតបែបនេះ ដែលអាចតំរូវតាមច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ភាគីទទួលសំណើ ឬបើមិនដូច្នោះទេ ព័ត៌មាននោះគឺជាការចាំបាច់សំរាប់ការប្រតិបត្តិសំណើឱ្យបានសមស្រប ។

២. អាស្រ័យលើវិសាលភាពនៃភាពចាំបាច់ រាល់សំណើសុំជំនួយអាចមានព័ត៌មានដូចខាងក្រោម :

ក. អត្តសញ្ញាណ សញ្ជាតិ និងទីតាំង របស់ជនណា ឬ បណ្តាបុគ្គលណាដែលជាគម្មវត្ថុ នៃការស៊ើបអង្កេត ឬ ដំណើរការរឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌ ។

ខ. អត្តសញ្ញាណ និង ទីតាំងរបស់ជនដែលត្រូវស្វែងរកភស្តុតាងពីជននោះ។

គ. អត្តសញ្ញាណ និង ទីតាំងរបស់ជនដែលត្រូវស្វែងរក ការទំនាក់ទំនងរបស់ជននោះទៅនឹងដំណើរការរឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌ និង របៀបតំរូវឱ្យជននោះផ្តល់សេវា។

ឃ. ព័ត៌មានស្តីពីអត្តសញ្ញាណ និង ទីតាំងរបស់ជនដែលត្រូវស្វែងរក ។

ង. ការអធិប្បាយអំពីរបៀបយក ឬ ធ្វើកំណត់ហេតុ ពីការផ្តល់ចំលើយ និង សក្ខីភាព ។

ច. បញ្ជីសំណួរដែលត្រូវសួរបំភ្លឺសាក្សី ។

ឆ. ការអធិប្បាយអំពី ឯកសារ កំណត់ហេតុ ឬ វត្ថុតាងដែលត្រូវបង្កើត ព្រមទាំងការអធិប្បាយពីជនសមស្របដែលត្រូវសួរបំភ្លឺ ដើម្បីបង្កើតឯកសារនិងវត្ថុតាងទាំងអស់នេះ និងតាមវិសាលភាពដែលមិនត្រូវផ្តល់ឱ្យ គឺធ្វើការអធិប្បាយពី ទំរង់ឯកសារ និង វត្ថុតាងដែលត្រូវបង្កើតឡើងវិញ និង បញ្ជាក់យថាភូត ។

ជ. របាយការណ៍បញ្ជាក់ថាតើ មានតំរូវការ ឱ្យ ធ្វើសម្បថ ឬ អះអាងទៅលើភស្តុតាង ឬ ទៅលើការផ្តល់ចំលើយដែរ ឬទេ។

ឈ. ការអធិប្បាយអំពីទ្រព្យសម្បត្តិ ទ្រព្យសកម្ម ឬ វត្ថុដែលទាក់ទងនឹងសំណើ រួមទាំងអត្តសញ្ញាណ និង ទីតាំងរបស់វា និង

ញ. ដីកាបង្គាប់តុលាការទាក់ទងនឹងសំណើសុំជំនួយ និង របាយការណ៍ទាក់ទងនឹងអង្គហេតុចុងក្រោយនៃដីកាបង្គាប់នោះ ។

៣. បណ្តាសំណើ ឯកសារគាំទ្រ និង ការប្រាស្រ័យទាក់ទងផ្សេងៗ ដែលបានធ្វើឡើង ដោយអនុលោមទៅតាមសន្ធិសញ្ញានេះ ត្រូវធ្វើជាភាសាអង់គ្លេស និងប្រសិនបើចាំបាច់ ត្រូវអមមកជាមួយនូវការបកប្រែជាភាសារបស់ប្រទេសទទួលសំណើ ឬ ភាសាផ្សេងទៀតដែលភាគីទទួលសំណើ អាចទទួលយកបាន ។

៤. ប្រសិនបើភាគីទទួលសំណើពិចារណាឃើញថា ព័ត៌មាននៅក្នុងសំណើមិនទាន់គ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីឱ្យសំណើអាចអនុវត្តតាមបាន នោះភាគីទទួលសំណើ អាចស្នើសុំព័ត៌មានបន្ថែម ។ ភាគីដាក់សំណើ ត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានបន្ថែមបែបនេះ ដែលភាគីទទួលសំណើពិចារណាឃើញថា មានការចាំបាច់ដើម្បីអនុវត្តបំពេញតាមសំណើ ។

មាត្រា ៧
ការអនុវត្តសំណើ

១. សំណើសុំជំនួយ ត្រូវអនុវត្តយ៉ាងរហ័ស ទៅតាមរបៀបចែងដោយច្បាប់ និងការអនុវត្តនានារបស់ភាគីទទួលសំណើ ។ ដោយអនុលោមទៅតាមច្បាប់ និង ការអនុវត្តនៅក្នុងស្រុករបស់ខ្លួន ភាគីទទួលសំណើ ត្រូវអនុវត្តសំណើតាមរបៀបបញ្ជាក់ជូនដោយភាគីដាក់សំណើ ។

២. ប្រសិនបើមានការស្នើសុំឱ្យធ្វើដូច្នេះ និង អនុលោមទៅតាមច្បាប់ និង ការអនុវត្តក្នុងស្រុករបស់ខ្លួន នោះភាគីទទួលសំណើ តំណាងឱ្យភាគីដាក់សំណើ នៅក្នុងភាគីទទួលសំណើ ត្រូវចាត់វិធានការចាំបាច់ទាំងអស់នៅក្នុងដំណើរការរឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌណាមួយ ដែលកើតចេញពីសំណើសុំជំនួយ ហើយបើមិនដូច្នេះទេ គឺត្រូវតំណាងឱ្យអត្ថប្រយោជន៍របស់ភាគីដាក់សំណើ ។

៣. ភាគីទទួលសំណើ ត្រូវឆ្លើយតបឱ្យបានឆាប់តាមដែលអាចធ្វើបាន ទៅនឹងសំណើសុំការស៊ើបអង្កេតដែលមានលក្ខណៈសមហេតុផល របស់ភាគីដាក់សំណើ ស្តីអំពីការរីកចំរើនក្នុងការអនុវត្តសំណើ ។

៤. ភាគីទទួលសំណើអាចសុំឱ្យភាគីដាក់សំណើផ្តល់ ព័ត៌មាននៅក្នុងទម្រង់ដែលអាចជាការចាំបាច់ ដើម្បីឱ្យខ្លួនអាចអនុវត្តសំណើ ឬ ចាត់វិធានការនានាដែលអាចចាំបាច់ យោងទៅតាមច្បាប់ និង ការអនុវត្តរបស់ភាគីទទួលសំណើ ដើម្បីអនុវត្តឱ្យមានប្រសិទ្ធិភាពដល់សំណើ ដែលទទួលបានពីភាគីដាក់សំណើ ។

មាត្រា ៨
ការកំរិតលើការប្រើប្រាស់ភស្តុតាងដែលទទួលបាន

១. ដោយគ្មានការយល់ព្រមពីភាគីទទួលសំណើ និង អនុលោមទៅតាមលក្ខខណ្ឌដែលភាគីទទួលសំណើចាត់ទុកថាចាំបាច់ នោះភាគីដាក់សំណើមិនត្រូវប្រើប្រាស់ ឬ បង្ហាញ ឬ ផ្ទេរព័ត៌មាន ឬភស្តុតាង ដែលផ្តល់

ដោយភាគីទទួលសំណើ សំរាប់គោលបំណងផ្សេងពីគោលបំណង ដែលបានបញ្ជាក់នៅក្នុងសំណើឡើយ ។

២. ទោះជាមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ១ក្តី បើមានការកែប្រែបទចោទប្រកាន់នៅក្នុងរឿងក្តី និង ដោយមានការយល់ព្រមជាមុនពីភាគីទទួលសំណើ និងនៅក្នុងទំហំបទល្មើសដែលបានចោទ នោះព័ត៌មាន ឬភស្តុតាងដែលបានផ្តល់ឱ្យ អាចយកមកប្រើនៅក្នុងបទល្មើស ដែលអាចមានចែងនៅក្នុងជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមក ដោយយោងទៅតាមសន្ធិសញ្ញានេះ ហើយបទល្មើសបង្កើតឡើងដោយផ្អែកលើអង្គហេតុនៃការធ្វើសំណើនេះ ។

មាត្រា ៩
កិច្ចការពារការសំងាត់

១. ដោយអនុលោមទៅតាមច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ខ្លួន ភាគីទទួលសំណើ ត្រូវចាត់វិធានការសមស្របទាំងអស់ដើម្បីរក្សាការសំងាត់ចំពោះសំណើសុំជំនួយ ខ្លឹមសារនិងឯកសារគាំទ្ររបស់សំណើ ហេតុការណ៍នៃការផ្តល់ជំនួយ និង ចំណាត់ការណាមួយដែលអនុវត្តទៅតាមសំណើ ។ ប្រសិនបើ សំណើមិនអាចអនុវត្តបានដោយគ្មានបំពានលើតំរូវការរក្សាការសំងាត់ នោះភាគីទទួលសំណើ ត្រូវជូនដំណឹងឱ្យភាគីដាក់សំណើជ្រាបពីបញ្ហានេះ ហើយបន្ទាប់មក ភាគីដាក់សំណើត្រូវកំណត់ថាតើ គួរនៅតែឱ្យអនុវត្តសំណើទៀត ឬយ៉ាងម៉េច ។

២. អនុលោមតាមច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ខ្លួន ភាគីដាក់សំណើត្រូវចាត់វិធានការសមស្របទាំងអស់ ដើម្បី :

ក. រក្សាការសំងាត់នូវ ព័ត៌មាននិងភស្តុតាងដែលផ្តល់ឱ្យដោយភាគីទទួលសំណើ លើកលែងតែតាមវិសាលភាពថា ភស្តុតាងនិងព័ត៌មាននោះ ចាំបាច់សំរាប់គោលបំណងដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងសំណើ និង

ខ. ធានាថា ព័ត៌មាននិងភស្តុតាងត្រូវបានការពារមិនឱ្យបាត់បង់ និងការទទួលបាន ការប្រើប្រាស់ ការកែប្រែ ការបង្ហាញដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ឬ ការប្រើប្រាស់មិនត្រឹមត្រូវផ្សេងៗ ។

មាត្រា ១០
ការទទួលយកចម្លើយដោយស្ម័គ្រចិត្ត

បើមានសំណើសុំឱ្យយកចម្លើយពីជនណាម្នាក់ សំរាប់គោលបំណងនៃរឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌរបស់ភាគីដាក់សំណើ នោះភាគីទទួលសំណើ ដោយមានការយល់ព្រមពីជននោះ ត្រូវខិតខំខ្នះខ្នែងដើម្បីទទួលយកចម្លើយនោះ ។

មាត្រា ១១

ការទទួលយកភស្តុតាង

១. យោងទៅតាមច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ខ្លួន ភាគីទទួលសំណើត្រូវរៀបចំទទួលយកភស្តុតាង រួមមាន សក្ខីភាព ឯកសារ ឬ របាយការណ៍ដែលមានសម្បថ ឬ បញ្ជាក់ថាពិត ទទួលពីសាក្សីសំរាប់គោលបំណងនៃរឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌ ដើម្បីបញ្ជូនទៅឱ្យភាគីដាក់សំណើ ។

២. បើការផ្តល់ចម្លើយមានសម្បថ ឬ បញ្ជាក់ថាពិត យោងតាមមាត្រានេះ បណ្តាភាគីពាក់ព័ន្ធនឹងដំណើររឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌ នៅក្នុងភាគីដាក់សំណើ ឬ តំណាងស្របច្បាប់របស់គេ អាចបង្ហាញខ្លួន និង ចោទសួរ ជនដែលផ្តល់ភស្តុតាងនោះ ដោយអនុលោមទៅតាមច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ភាគីទទួលសំណើ ។

៣. នៅក្នុងមាត្រានេះ មិនបានរារាំងការប្រើប្រាស់ ការតភ្ជាប់វីដេអូ ឬ ទូរទស្សន៍ដែលបញ្ចាំងផ្ទាល់ ឬ ឧបករណ៍សំរួលដល់ការប្រាស្រ័យទាក់ទងសមស្របដទៃទៀត ដោយអនុលោមតាមច្បាប់ និង ការអនុវត្តរបស់ភាគីទទួលសំណើ ក្នុងគោលបំណងអនុវត្តមាត្រានេះ ប្រសិនបើការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ទាំងអស់នេះបំរើដល់ផលប្រយោជន៍យុត្តិធម៌ ។

មាត្រា ១២

សិទ្ធិបដិសេធក្នុងការផ្តល់ភស្តុតាង

១. ជនដែលតំរូវឱ្យផ្តល់សក្ខីភាព ឬ បង្កើតឯកសារ ឬ របាយការណ៍ ឬ ភស្តុតាងផ្សេងៗ ដោយមានសម្បថ ឬ បញ្ជាក់ថាត្រឹមត្រូវ យោងតាមមាត្រាទី១១នៃសន្ធិសញ្ញានេះ នៅក្នុងភាគីទទួលសំណើ ដោយអនុលោមទៅតាមសំណើសុំជំនួយ អាចបដិសេធមិនធ្វើ បើ :

 ក. ច្បាប់របស់ភាគីដាក់សំណើ អនុញ្ញាត ឬ តំរូវឱ្យជននោះ បដិសេធក្នុងការធ្វើយ៉ាងដូច្នេះ នៅក្នុងកាលៈទេសៈដូចគ្នា នៅក្នុងដំណើរការរឿងក្តីធ្វើឡើងនៅក្នុងភាគីទទួលសំណើ ឬ

 ខ. ច្បាប់របស់ភាគីដាក់សំណើអនុញ្ញាត ឬ តំរូវឱ្យជននោះ បដិសេធក្នុងការធ្វើដូច្នេះ នៅក្នុងកាលៈទេសៈដូចគ្នានៅក្នុងដំណើរការរឿងក្តីធ្វើឡើងនៅក្នុងភាគីដាក់សំណើ ។

២. ប្រសិនបើជននោះ អះអាងថាមានសិទ្ធិបដិសេធក្នុងការផ្តល់សក្ខីភាព ឬ បង្កើតឯកសារ របាយការណ៍ ឬ ភស្តុតាងផ្សេងៗ ដោយមានសម្បថ ឬ បញ្ជាក់ថាត្រឹមត្រូវ យោងតាមមាត្រាទី១១នៃសន្ធិសញ្ញានេះ នៅក្រោមច្បាប់របស់ភាគីដាក់សំណើ ប្រសិនបើមានការស្នើសុំដូចនេះ ភាគីដាក់សំណើត្រូវផ្តល់លិខិតបញ្ជាក់ដល់ភាគីទទួលសំណើពីវត្តមាននៃសិទ្ធិនោះ ឬ ពីអវត្តមានសិទ្ធិនោះ ។

មាត្រា ១៣
ការផ្តល់ឯកសារ និង របាយការណ៍ផ្សេងៗដែលមានជាសាធារណៈ

១. ភាគីទទួលសំណើ ត្រូវផ្តល់ឱ្យភាគីដាក់សំណើនូវច្បាប់ចំលងនៃឯកសារ ឬ របាយការណ៍ដែលមានជាសាធារណៈ ជាកម្មសិទ្ធិ របស់ក្រសួង និង ស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាល ។

២. អនុលោមតាមច្បាប់ និង ការអនុវត្តក្នុងស្រុករបស់ខ្លួន ភាគីទទួលសំណើអាចផ្តល់ឱ្យភាគីដាក់សំណើនូវច្បាប់ចំលងនៃឯកសារ ឬ របាយការណ៍ណាមួយ ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្រសួង និង ស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាល តែមិនមានសំរាប់ជាសាធារណៈនោះទេ ។ ភាគីទទួលសំណើ អាចប្រើឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់ខ្លួនដើម្បីបដិសេធទាំងស្រុង ឬ ដោយផ្នែកខ្លះចំពោះសំណើ ដោយអនុលោមតាមកថាខ័ណ្ឌនេះ ។

មាត្រា ១៤
ការបញ្ជូនជនណាទៅភាគីដាក់សំណើ

១. អនុលោមទៅតាមច្បាប់ និង ការអនុវត្តនៅក្នុងស្រុករបស់ខ្លួន ភាគីទទួលសំណើអាចជួយរៀបចំឱ្យជនណាមួយដែលមានវត្តមាននៅក្នុងភាគីទទួលសំណើ ចូលទៅក្នុងភាគីដាក់សំណើ ដោយយោងតាមការយល់ព្រមពីជននោះ :

ក. ជួយក្នុងការស៊ើបអង្កេត ទាក់ទងនឹងរឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌ នៅក្នុងភាគីដាក់សំណើ ឬ

ខ. ចូលខ្លួនក្នុងដំណើការរឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌណាមួយនៅក្នុងភាគីដាក់សំណើ លើកលែងតែជននោះគឺជាជនដែលត្រូវចោទប្រកាន់ ។

២. ប្រសិនបើភាគីទទួលសំណើ ពេញចិត្តនឹងការរៀបចំសំរាប់សុវត្ថិភាពរបស់ជននោះ ដែលនឹងត្រូវធ្វើឡើងដោយភាគីដាក់សំណើ នោះភាគីទទួលសំណើ ត្រូវអញ្ជើញជននោះឱ្យមកបង្ហាញ ឬ ផ្តល់ភស្តុតាង ឬ ជំនួយទាក់ទងរឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌនៅក្នុងភាគីដាក់សំណើ ។ ជននោះ ត្រូវទទួលបានព័ត៌មានអំពីការចំណាយ ឬ ប្រាក់ឧបត្ថម្ភសំរាប់បង់ឱ្យខ្លួន ។

៣. ប្រសិនបើជននោះយល់ព្រម ភាគីទទួលសំណើ ត្រូវជូនដំណឹងភ្លាមដល់ភាគីដាក់សំណើពីការឆ្លើយតបរបស់ជននោះ និងចាត់វិធានការចាំបាច់នានាដើម្បីបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលដល់វត្តមានរបស់ជននោះនៅក្នុងភាគីដាក់សំណើ ។

៤. នៅក្នុងមាត្រានេះគ្មានការរាំង ដល់ការប្រើប្រាស់ ការតភ្ជាប់បណ្តាញជាវីដេអូ ឬ ទូរទស្សន៍បញ្ចាំងដោយផ្ទាល់ ឬ ឧបករណ៍ប្រាស្រ័យទាក់ទងសមស្របដទៃទៀតនោះទេ យោងទៅតាមច្បាប់ និង ការអនុវត្តរបស់ភាគីទទួលសំណើ ប្រសិនបើវាបំរើដល់ផលប្រយោជន៍យុត្តិធម៌ឱ្យធ្វើដូចនេះ ។

មាត្រា ១៥

ការបញ្ជូនជនជាប់ឃុំឃាំងទៅភាគីដាក់សំណើ

១. អនុលោមតាមច្បាប់ក្នុងស្រុក និងការអនុវត្តរបស់ខ្លួន ភាគីទទួលសំណើអាចយល់ព្រមអនុញ្ញាតឱ្យជនជាប់ឃុំឃាំងនៅក្នុងភាគីទទួលសំណើ ផ្ទេរជាបណ្តោះអាសន្នទៅឱ្យភាគីដាក់សំណើ ដើម្បីផ្តល់ភស្តុតាង ឬ ជួយនៅក្នុងការស៊ើបអង្កេត បើមានការយល់ព្រមពីជននោះ ។

២. បើជនត្រូវផ្ទេរតម្រូវឱ្យធ្វើការឃុំឃាំង យោងតាមច្បាប់របស់ភាគីទទួលសំណើ នោះភាគីដាក់សំណើត្រូវឃុំខ្លួនជននោះ និងត្រូវបញ្ជូនជនជាប់ឃុំឃាំងនោះមកឱ្យភាគីទទួលសំណើវិញ នៅពេលបញ្ចប់រឿងក្តីទាក់ទងនឹងការស្នើសុំផ្ទេរ ឬ បញ្ជូនត្រឡប់មកភ្លាមនៅពេលវត្តមានរបស់ជននោះ លែងតម្រូវតទៅទៀតហើយ ។

៣. នៅពេលភាគីទទួលសំណើ ជូនដំណឹងដល់ភាគីដាក់សំណើថា ជនដែលផ្ទេរនោះ លែងតម្រូវឱ្យឃុំខ្លួនតទៅទៀតហើយ ជននោះនឹងត្រូវបានដោះលែងពីការឃុំខ្លួន ហើយត្រូវទទួលបានការប្រព្រឹត្តចំពោះខ្លួន ដូចជនដែលផ្ទេរនៅក្នុងមាត្រា ១៤ នៃសន្ធិសញ្ញានេះ ។

៤. ភាគីដាក់សំណើ មិនតម្រូវឱ្យភាគីទទួលសំណើផ្តួចផ្តើមដំណើរការនីតិវិធីបត្យាប័ន សំរាប់ការបញ្ជូនជនដែលផ្ទេរនោះត្រឡប់មកវិញឡើយ ។

៥. រយៈពេលជននេះស្ថិតក្រោមការឃុំខ្លួនដោយភាគីដាក់សំណើ ត្រូវរាប់បញ្ចូលទៅក្នុងរយៈពេលនៃការជាប់ពន្ធនាគារ ឬ ឃុំឃាំងនៅក្នុងភាគីទទួលសំណើ ។

៦. ការផ្ទេរតាមមាត្រានេះ មិនអាចប្រព្រឹត្តទៅបាននោះទេ បើគ្មានការធានាអះអាងពីភាគីដាក់សំណើថា :

ក. ទទួលខុសត្រូវលើការចំណាយទាំងអស់ក្នុងការផ្ទេរជនជាប់ឃុំឃាំង ។

ខ. រក្សាទុកជននោះឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការឃុំខ្លួនស្របច្បាប់ នៅក្នុងអំឡុងពេលនៃការផ្ទេរជនជាប់ឃុំឃាំងនោះ និង

គ. ត្រូវបញ្ជូនជននោះ មកឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការឃុំឃាំងរបស់ភាគីទទួលសំណើវិញភ្លាម បន្ទាប់ពីវត្តមានរបស់ជននោះនៅចំពោះមុខ អាជ្ញាធរឬតុលាការមានសមត្ថកិច្ចរបស់ភាគីដាក់សំណើលែងត្រូវការតទៅទៀតហើយ ។

៧. នៅក្នុងមាត្រានេះគ្មានការរារាំង ដល់ការប្រើប្រាស់ ការតភ្ជាប់បណ្តាញជាវីដេអូ ឬ ទូរទស្សន៍បញ្ចាំងដោយផ្ទាល់ ឬ ឧបករណ៍ប្រាស្រ័យទាក់ទងសមស្របដទៃទៀតនោះទេ យោងទៅតាមច្បាប់ និងការអនុវត្តន៍របស់ភាគីទទួលសំណើ ប្រសិនបើវាបំរើដល់ផលប្រយោជន៍យុត្តិធម៌ឱ្យធ្វើដូចនេះ ។

មាត្រា ១៦
សុវត្ថិភាព

១. យោងតាមកថាខ័ណ្ឌ ២ នៅពេលជនណាមានវត្តមាននៅក្នុងភាគីដាក់សំណើ អនុលោមទៅតាមសំណើបានធ្វើឡើងក្រោមមាត្រា ១៤ ឬ ១៥ នៃសិទ្ធិសញ្ញានេះ :

ក. ជននោះមិនត្រូវបានឃុំខ្លួន ចោទប្រកាន់ ផ្តន្ទាទោស ឬ ទទួលរងនូវការដាក់កំហិតផ្សេងៗលើសេរីភាពបុគ្គលនៅក្នុងភាគីដាក់សំណើ ទាក់ទងទៅនឹងអំពើប្រព្រឹត្ត ឬការខកខាន ឬការផ្តន្ទាទោសពីបទល្មើសណាមួយ ប្រឆាំងនឹងច្បាប់របស់ភាគីដាក់សំណើ ដោយសារមានការចោទថាបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសនោះ មុនពេលចេញដំណើររបស់ជននោះពីភាគីទទួលសំណើ ។

ខ. បើគ្មានការយល់ព្រមពីជននោះទេ ជននោះមិនតម្រូវឱ្យផ្តល់ភស្តុតាងនៅក្នុងរឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌណាមួយ នៅក្នុងភាគីដាក់សំណើឡើយ ក្រៅពីរឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌដែលទាក់ទងនឹងសំណើ ឬ

គ. ជននោះមិនត្រូវទទួលរងនូវបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ទាក់ទងទៅនឹងអំពើប្រព្រឹត្ត ឬ ការខកខានណាមួយដែលជននោះត្រូវបានចោទថា អំពើប្រព្រឹត្តឬការខកខានបានកើតឡើង នៅមុនពេលជននោះចេញដំណើរពីភាគីទទួលសំណើ ។

២. កថាខ័ណ្ឌ១ ត្រូវឈប់អនុវត្ត ប្រសិនបើជននោះមានសេរីភាព និងអាចចាកចេញបាន ប៉ុន្តែមិនទាន់បានចាកចេញពីភាគីដាក់សំណើ ក្នុងរយៈពេល ១៥ ថ្ងៃជាប់ៗគ្នា បន្ទាប់ពីជននោះត្រូវបានប្រាប់ ឬ ជូនដំណឹងជាផ្លូវការថា វត្តមានរបស់គាត់លែងចាំបាច់ទៀតហើយ ឬ ជននោះបានចាកចេញហើយបានវិលត្រឡប់មកវិញដោយស្ម័គ្រចិត្ត ។

៣. ជនណាមានវត្តមាននៅចំពោះមុខ អាជ្ញាធរឬតុលាការមានសមត្ថកិច្ច នៅក្នុងភាគីដាក់សំណើ យោងតាមសំណើធ្វើឡើងក្រោមមាត្រា ១៤ ឬ ១៥ នៃសន្ធិសញ្ញានេះ មិនត្រូវរងនូវការចោទប្រកាន់ ដោយឈរលើការផ្តល់ចម្លើយបែបនេះទេ លើកលែងតែជននោះត្រូវស្ថិតនៅក្រោមច្បាប់របស់ភាគីដាក់សំណើទាក់ទងនឹងការប្រមាថតុលាការ និងសក្ខីភាពទុច្ចរិត ។

៤. ជនណាមិនយល់ព្រមចូលទៅក្នុងភាគីដាក់សំណើ យោងតាមសំណើធ្វើឡើងក្រោមមាត្រា ១៤ ឬ ១៥ នៃសន្ធិសញ្ញានេះ មិនត្រូវទទួលទោស ឬ ទទួលខុសត្រូវ ដោយគ្រាន់តែផ្អែកលើមូលហេតុនៃការបដិសេធ ឬ មិនបានយល់ព្រមនោះទេ ឬ បើមិនដូច្នោះទេវាធ្វើឱ្យខូចប្រយោជន៍ខាងផ្នែកច្បាប់ ទោះបីវាផ្ទុយទៅនឹងសំណើក៏ដោយ ។

មាត្រា ១៧
ការឆ្លងកាត់របស់ជនស្ថិតនៅក្នុងការឃុំឃាំង

១. យោងតាមច្បាប់ និងការអនុវត្តនៅក្នុងស្រុករបស់ខ្លួន ភាគីទទួលសំណើអាចអនុញ្ញាតឱ្យ ភាគីដាក់សំណើ ឬ រដ្ឋទីបី បញ្ជូនជនស្ថិតនៅក្នុងការឃុំឃាំងឆ្លងកាត់ទឹកដីរបស់ខ្លួន ។ ការបង្ហាញខ្លួនដោយផ្ទាល់របស់ជននោះនៅក្នុងរឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌ បានស្នើសុំឡើងដោយភាគីដាក់សំណើ ។

២. បើជននោះត្រូវបានដឹកជញ្ជូន ចុះចត ឬ ឈប់ ដោយយន្តហោះ នាវា ឬរថភ្លើង នៅក្នុងភាគីទទួលសំណើ នោះមន្ត្រីទទួលបន្ទុកគ្រប់គ្រងឬការពាររបស់ភាគីដាក់សំណើ ឬបើអាចអនុវត្តទៅបាន ប្រទេសទីបី ដែលជួយភាគីដាក់សំណើ ដើម្បីបង្កភាពងាយស្រួលដល់ការបញ្ជូននោះ ត្រូវបន្តទទួលខុសត្រូវលើការឃុំឃាំងជនដែលត្រូវដឹកជញ្ជូននោះ នៅពេលជននោះធ្វើដំណើរឆ្លងកាត់ភាគីទទួលសំណើ លើកលែងតែភាគីទទួលសំណើមានការយល់ព្រមផ្សេងពីនេះ ។

៣. ដោយមិនធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់កថាខ័ណ្ឌ២ និងដោយមានការយល់ព្រមពីភាគីទទួលសំណើ ជនដែលត្រូវដឹកជញ្ជូន អាចត្រូវរក្សាទុកជាបណ្តោះអាសន្នឱ្យស្ថិតនៅក្នុងការឃុំខ្លួន របស់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃភាគីទទួលសំណើ រហូតដល់ការដឹកជញ្ជូនជននេះចាប់បន្តដំណើរទៀត ។

៤. បើជនស្ថិតក្រោមការឃុំឃាំងនៅក្នុងភាគីទទួលសំណើ កំពុងធ្វើដំណើរឆ្លងកាត់ ហើយការដឹកជញ្ជូនជននោះ មិនអាចបន្តដំណើរនៅក្នុងពេលវេលាសមហេតុផលនោះទេ ភាគីទទួលសំណើអាចបង្គាប់ឱ្យដឹកជញ្ជូនជននោះ យកទៅឃុំខ្លួននៅក្នុងរដ្ឋទីមួយដែលជននោះត្រូវបានគេដឹកជញ្ជូនចេញមក ។

៥. រាល់ការចេញចំណាយនិងសោហ៊ុយរបស់រដ្ឋទទួលសំណើ ទាក់ទងនឹងកថាខ័ណ្ឌ៣ និង ៤ ត្រូវចេញសងវិញដោយភាគីដាក់សំណើ ។

មាត្រា ១៨
ការឆែកឆេរ និងការរឹបអូស

១. អនុលោមតាមច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ខ្លួន ភាគីទទួលសំណើត្រូវអនុវត្តសំណើសុំឆែកឆេរ រឹបអូស និងប្រគល់ឯកសារ កំណត់ហេតុ ឬសំភារៈណាមួយ ឱ្យទៅភាគីដាក់សំណើ ប្រសិនបើមានហេតុផលសមរម្យជឿថា ឯកសារ កំណត់ហេតុ ឬសំភារៈទាំងនោះ មានជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងរឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌ នៅក្នុងភាគីដាក់សំណើ ។

២. ភាគីដាក់សំណើត្រូវគោរពទៅតាមលក្ខខណ្ឌនានាដែលភាគីទទួលសំណើបានដាក់ ទាក់ទងទៅនឹងការរឹបអូសឯកសារ កំណត់ហេតុ ឬសំភារៈណាមួយ ដែលអាចត្រូវប្រគល់ជូនភាគីដាក់សំណើ ហើយដែល

ភាគីទទួលសំណើយល់ឃើញថាចាំបាច់ដើម្បីការពារ ឯកសារ កំណត់ហេតុ ឬសំភារៈ ដែលបានផ្ទេរទាំងនោះ ។

៣. ភាគីទទួលសំណើ ត្រូវជូនដំណឹងទៅភាគីដាក់សំណើ អោយបានឆាប់តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ពីលទ្ធផលនៃការឆែកឆេរ ទីកន្លែងនិងកាលៈទេសៈនៃការរឹបអូស និងការថែរក្សា ឯកសារ កំណត់ហេតុ ឬ សំភារៈដែលបានដកហូតជាបន្តបន្ទាប់មក ។

មាត្រា ១៩
ការប្រគល់វត្ថុតាងមកវិញ

១. នៅពេលបញ្ចប់រឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌទាក់ទងដល់សំណើសុំជំនួយ ភាគីដាក់សំណើត្រូវបញ្ជូនត្រឡប់ទៅឱ្យភាគីទទួលសំណើវិញនូវ ឯកសារ កំណត់ហេតុ ឬសំភារៈ ដែលបានផ្តល់ជូនភាគីដាក់សំណើ យោងតាមសំណើក្រោមសន្ធិសញ្ញានេះ ។

២. ទោះបីមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ១ក្តី ភាគីដាក់សំណើនៅពេលណាក៏ដោយ បើមានសំណើ ត្រូវបញ្ជូនត្រឡប់មកអោយភាគីទទួលសំណើវិញ ជាបណ្តោះអាសន្ននូវ ឯកសារ កំណត់ហេតុ ឬ សំភារៈដែលបានផ្តល់ជូនភាគីដាក់សំណើ យោងតាមសំណើនៅក្រោមសន្ធិសញ្ញានេះ ប្រសិនបើភាគីទទួលសំណើត្រូវការចាំបាច់ចំពោះឯកសារ កំណត់ហេតុ ឬ សំភារៈទាំងនេះ នៅក្នុងរឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ២០
ទីតាំង ឬ អត្តសញ្ញាណរបស់ជនណាមួយ

យោងតាមច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ខ្លួន ភាគីទទួលសំណើត្រូវប្រើប្រាស់ឱ្យអស់នូវកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ខ្លួន ដើម្បីបញ្ជាក់អោយច្បាស់ពី ទីកន្លែង ឬ អត្តសញ្ញាណរបស់ជនដូចបានបញ្ជាក់ជូនក្នុងសំណើ ហើយជាជនដែលត្រូវបានគេជឿជាក់ដោយសមហេតុសមផលថា កំពុងស្ថិតនៅក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ២១

សេវាឯកសារ

១. អនុលោមតាមច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ខ្លួន ភាគីទទួលសំណើត្រូវប្រើប្រាស់អោយអស់នូវកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ខ្លួន ដើម្បីផ្តល់សេវាផ្នែកឯកសារណាមួយទាក់ទងនឹងរឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌ ដែលចេញដោយតុលាការរបស់ភាគីដាក់សំណើ ។

២. ភាគីដាក់សំណើ ត្រូវបញ្ជូនសំណើសំរាប់សេវាឯកសារ ដែលតំរូវឱ្យមានការឆ្លើយតប ឬ ការបង្ហាញខ្លួននៅក្នុងភាគីដាក់សំណើ មិនអោយយឺតជាង សាមសិបថ្ងៃ មុនកាលកំណត់ឱ្យឆ្លើយតប ឬ ការបង្ហាញខ្លួនឡើយ ។

៣. ភាគីទទួលសំណើ ត្រូវបញ្ជូនត្រឡប់មកវិញនូវសំអាងនៃសេវា នៅក្នុងរបៀបដែលបានព្រមព្រៀងគ្នាទៅវិញទៅមកដោយភាគីពាក់ព័ន្ធ ។

៤. សំរាប់គោលបំណងនៃកថាខ័ណ្ឌ ៣ ឃ្លា "សំអាងនៃសេវា" រួមមាន ព័ត៌មានទម្រង់ជាលិខិតថ្លែងសច្ចាពីការប្រគល់ជូនឯកសារធ្វើឡើង នៅពេលណា និង យ៉ាងដូចម្តេច និង បើអាចធ្វើទៅបាន បង្កាន់ដៃចុះហត្ថលេខាដោយបុគ្គលដែលបានទទួល ហើយប្រសិនបើមន្ត្រីទទួលបន្ទុកប្រគល់ជូននោះ មិនមានលទ្ធភាពក្នុងការប្រគល់ជូនឯកសារនោះទេ ត្រូវផ្តល់ហេតុផល និង មូលហេតុ ពីការខកខាននេះ ។

មាត្រា ២២

ជំនួយក្នុងចំណាត់ការរឹបអូស

១. អនុលោមតាមច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ខ្លួន ភាគីទទួលសំណើត្រូវខិតខំប្រឹងប្រែងរកឱ្យឃើញទីតាំង តាមដាន រារាំង បង្កក ដកហូត ឬ រឹបអូសទ្រព្យសម្បត្តិបានមកពីការប្រព្រឹត្តបទល្មើស និងជាមធ្យោបាយបទល្មើស ដើម្បីឱ្យជំនួយរបៀបនេះអាចផ្តល់បាន លុះត្រាតែភាគីដាក់សំណើ ផ្តល់ព័ត៌មានទាំងអស់ដែលភាគីទទួលសំណើយល់ឃើញថាចាំបាច់ ។

២. បើសំណើត្រូវបានធ្វើឡើងតាមកថាខ័ណ្ឌ១ សំណើនោះត្រូវអមជាមួយដីកាច្បាប់ដើមដែលមានចុះហត្ថលេខា ឬ ច្បាប់ចំលងដីកាបញ្ជាក់ថាត្រឹមត្រូវ ។

៣. សំណើសុំជំនួយក្រោមមាត្រានេះ ត្រូវធ្វើឡើងទាក់ទងតែទៅនឹងដីកា ឬ សាលក្រមដែលបានចេញក្រោយពេលសន្ធិសញ្ញានេះចូលជាធរមានប៉ុណ្ណោះ ។

៤. យោងតាមច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ភាគីទទួលសំណើ ទ្រព្យសម្បត្តិដែលត្រូវបានដកហូត ឬ រឹបអូស អនុលោមតាមមាត្រានេះ អាចបន្ថែមពេលវេលាទៅឱ្យភាគីដាក់សំណើ លើកលែងតែមានការព្រមព្រៀងផ្សេងពីនេះ នៅក្នុងករណីជាក់លាក់នីមួយៗ ។

៥. យោងតាមច្បាប់ក្នុងស្រុក និង អនុលោមតាមកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយភាគីដាក់សំណើ ភាគីទទួលសំណើត្រូវផ្ទេរទៅឱ្យ ភាគីដាក់សំណើនូវចំណែកទ្រព្យសម្បត្តិដែលបានព្រមព្រៀងនិង ជាទ្រព្យសម្បត្តិទទួលបានតាមមាត្រានេះ ដើម្បីទូទាត់ថ្លៃចំណាយ និងសោហ៊ុយរបស់ភាគីទទួលសំណើ ទៅលើការអនុវត្តដីការឹបអូស ។

មាត្រា ២៣
ភាពត្រូវគ្នាជាមួយការរៀបចំផ្សេងទៀត

សន្ធិសញ្ញានេះមិនរារាំងបណ្តាភាគី ក្នុងការផ្តល់ជំនួយអោយគ្នាដោយអនុលោមទៅតាមបណ្តាសន្ធិសញ្ញា ការរៀបចំ ឬ បណ្តាបញ្ញត្តិផ្សេងៗ នៃច្បាប់ជាតិរបស់ពួកគេឡើយ ។

មាត្រា ២៤
លិខិតបញ្ជាក់ និង លិខិតយថាភូត

១. ពេលទទួលបានសំណើ ភាគីនីមួយៗ ត្រូវធ្វើលិខិតយថាភូតលើ ឯកសារ ឬ សំភារៈផ្សេងទៀតដែលត្រូវបញ្ជូនទៅឱ្យភាគីម្ខាងទៀត ក្រោមសន្ធិសញ្ញានេះ ។

២. ឯកសារដែលត្រូវបញ្ជាក់អោយបានត្រឹមត្រូវ សំរាប់គោលបំណងនៃសន្ធិសញ្ញានេះ ប្រសិនបើ :

(ក) ឯកសារនោះអះអាងដោយការចុះហត្ថលេខា ឬបញ្ជាក់ដោយចៅក្រម ឬ មន្ត្រីដែលនៅក្នុង ឬ របស់ភាគីបញ្ជូនឯកសារ ដែលទទួលបានការអនុញ្ញាតិត្រឹមត្រូវដោយច្បាប់របស់ភាគីនោះ និង

(ខ) មួយណាខាងក្រោម:

(១) ឯកសារនោះត្រូវបានផ្ទៀងផ្ទាត់ដោយសម្បថ ឬបញ្ជាក់អះអាងរបស់សាក្សី ឬ របស់មន្ត្រីរដ្ឋាភិបាលនៃភាគីនោះ ឬ

(២) ឯកសារនោះអះអាងដោយមានបោះត្រាផ្លូវការ ឬ រដ្ឋនៃភាគីនោះ ឬ បោះត្រារដ្ឋមន្ត្រី ឬ របស់ស្ថាប័ន ឬ របស់មន្ត្រីរដ្ឋាភិបាលនៃភាគីនោះ ។

៣. មាត្រានេះមិនបានរារាំងដល់ការបង្ហាញភស្តុតាងនៃបញ្ហាណាមួយ ឬ ការទទួលយកភស្តុតាងនៃឯកសារណាមួយ ស្របទៅតាមច្បាប់របស់ភាគីដាក់សំណើនោះទេ ។

៤. អនុលោមទៅតាមច្បាប់ក្នុងស្រុករបស់ភាគីនីមួយៗ:

(ក) ឯកសារចុះហត្ថលេខាដោយហត្ថលេខាឌីជីថល ឬអេឡិចត្រូនិច ស្របទៅតាមច្បាប់របស់ភាគីពាក់ព័ន្ធ ត្រូវមានចំណងកាតព្វកិច្ចតាមផ្លូវច្បាប់ ដូចឯកសារចុះហត្ថលេខាសរសេរដោយដៃ ស្នាមផ្តិតមេដៃ ឬ សញ្ញាសំគាល់ផ្សេងៗទៀត និង

ខ. ហត្ថលេខាឌីជីថល ឬអេឡិចត្រូនិចបង្កើតឡើង ស្របទៅតាមច្បាប់របស់ភាគីពាក់ព័ន្ធ ត្រូវចាត់ទុកថាជាហត្ថលេខាមានចំណងកាតព្វកិច្ចតាមច្បាប់ ។

មាត្រា ២៥
ការចំណាយ

១. ភាគីទទួលសំណើ ត្រូវចេញរាល់ការចំណាយធម្មតាក្នុងការបំពេញតាមសំណើសុំជំនួយ លើកលែងតែភាគីដាក់សំណើទទួលខុសត្រូវក្នុងការចំណាយ :

(ក) សោហ៊ុយសេវាអ្នកប្រឹក្សាដែលបានផ្តល់ តាមសំណើរបស់ភាគីដាក់សំណើ

(ខ) សោហ៊ុយ និងថ្លៃចំណាយលើសាក្សីជំនាញ

(គ) ថ្លៃចំណាយបកប្រែភាសាជាឯកសារ បកប្រែផ្ទាល់មាត់ និងការកត់ត្រា

(ឃ) សោហ៊ុយចំណាយទាក់ទងនឹងការដឹកជញ្ជូនជនណាមួយ ទៅកាន់ ឬ មកពីដែនដីរបស់ភាគីទទួលសំណើ និង សោហ៊ុយ ប្រាក់ឧបត្ថម្ភ និងថ្លៃចំណាយទៅលើជនពាក់ព័ន្ធនោះ ក្នុងខណៈដែលជននោះ ស្ថិតនៅក្នុងភាគីដាក់សំណើ អនុលោមតាមសំណើធ្វើឡើងក្រោមមាត្រា ១៤ ឬ ១៥នៃសន្ធិសញ្ញានេះ និង

(ង) ចំណាយទាក់ទងដល់មន្ត្រីទទួលបន្ទុកដឹកជញ្ជូន ឃុំឃាំង ឬ ការពារ ។

២. ដរាបណាបណ្តាភាគីមានការព្រមព្រៀងផ្សេងពីនេះ ភាគីដាក់សំណើត្រូវចេញសងអោយទៅភាគីទទួលសំណើវិញទៅលើ ថ្លៃចំណាយក្នុងការបង្កើតការតភ្ជាប់បណ្តាញវីដេអូ ឬទូរទស្សន៍បន្តផ្ទាល់ ឬឧបករណ៍សំរួលដល់ការប្រាស្រ័យទាក់ទងសមស្របផ្សេងៗទៀត ថ្លៃចំណាយទាក់ទងនឹងសេវាតភ្ជាប់បណ្តាញវីដេអូ ឬទូរទស្សន៍បន្តផ្ទាល់ ឬ ឧបករណ៍សំរួលដល់ការប្រាស្រ័យទាក់ទងសមស្របផ្សេងៗទៀត ប្រាក់ឈ្នួលបកប្រែភាសាដោយផ្ទាល់មាត់ផ្តល់ដោយភាគីទទួលសំណើ និងប្រាក់ឧបត្ថម្ភដល់សាក្សី និងថ្លៃចំណាយលើការធ្វើដំណើររបស់ពួកគេ ទៅក្នុងភាគីទទួលសំណើ ។

៣. ប្រសិនបើ ក្នុងអំឡុងពេលនៃការអនុវត្តសំណើ បានបង្ហាញច្បាស់ពីតំរូវការបំពេញតាមសំណើដោយការចំណាយមានលក្ខណៈខុសធម្មតា ឬតំលៃថ្លៃ នោះគូភាគីត្រូវពិគ្រោះយោបល់គ្នា ដើម្បីកំណត់លក្ខខណ្ឌអនុវត្តសំណើ ឱ្យអនុវត្តបាន ឬបន្តទៅទៀត ។

មាត្រា ២៦
ការពិគ្រោះយោបល់

១. នៅពេលមានការព្រមព្រៀងគ្នាទៅវិញទៅមករវាងបណ្តាភាគី អាជ្ញាធរកណ្តាលនៃគូភាគី ត្រូវពិគ្រោះយោបល់គ្នា ដើម្បីជំរុញការប្រើប្រាស់សន្ធិសញ្ញានេះអោយមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់បំផុត។

២. បណ្តាភាគី អាចបង្កើតនូវវិធានការអនុវត្តបែបនេះ ដែលអាចជាការចាំបាច់ ដើម្បីជួយសំរួលដល់ការអនុវត្តសន្ធិសញ្ញានេះ ។

មាត្រា ២៧
វិសោធនកម្ម

១. សន្ធិសញ្ញានេះ អាចត្រូវធ្វើការកែសំរួល ឬធ្វើវិសោធនកម្មនៅពេលណាមួយ តាមរយៈការព្រមព្រៀងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដោយបណ្តាគូភាគី ។ ការកែសំរួល ឬ វិសោធនកម្មបែបនេះ នឹងចូលជាធរមានតាមកាលបរិច្ឆេទ ដូចបណ្តាគូភាគីអាចមានការព្រមព្រៀងគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយនឹងក្លាយទៅជាផ្នែកមួយនៃសន្ធិសញ្ញានេះ ។

២. រាល់ការកែសំរួល ឬ វិសោធនកម្ម នឹងមិនប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិ ឬ កាតព្វកិច្ចដែលកើតចេញពី ឬ ដែលផ្អែកលើសន្ធិសញ្ញានេះ នៅមុនពេល ឬ រហូតដល់កាលបរិច្ឆេទ ដែលការកែសំរួលឬវិសោធនកម្មនេះចូលជាធរមានឡើយ ។

មាត្រា ២៨
ដំណោះស្រាយវិវាទ

រាល់ការខ្វែងគំនិត ឬ វិវាទរវាងបណ្តាគូភាគីដែលកើតចេញពីការបកស្រាយ ឬ ការអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិនៃសន្ធិសញ្ញានេះ ត្រូវដោះស្រាយប្រកបដោយមេត្រីភាព តាមរយៈការពិគ្រោះយោបល់ ឬ ការចរចារវាងបណ្តាគូភាគី តាមរយៈបណ្តាញការទូត ឬមធ្យោបាយដោយសន្តិវិធីផ្សេងៗទៀត សំរាប់ដោះស្រាយវិវាទដូចតាមការព្រមព្រៀងគ្នារបស់បណ្តាគូភាគី ។

មាត្រា ២៩
ខដាក់លក្ខខណ្ឌ

សន្ធិសញ្ញានេះ មិនមានខដាក់លក្ខខណ្ឌឡើយ ។

មាត្រា ៣០
ចុះហត្ថលេខា ផ្តល់សច្ចាប័ន ការចូលជាសមាជិក ការតំកល់ និងការចុះបញ្ជី

១. សន្ធិសញ្ញានេះ តំរូវអោយមានការផ្តល់សច្ចាប័ន ការទទួលយក ការអនុម័ត ឬ ការចូលជាសមាជិក ស្របទៅតាមនីតិវិធីរដ្ឋធម្មនុញ្ញរបស់បណ្តារដ្ឋហត្ថលេខី ។

២. រដ្ឋណាមួយ អាចចូលរួមនៅក្នុងសន្ធិសញ្ញានេះបាន អាស្រ័យដោយការយល់ព្រមជាទូទៅពី បណ្តាភាគីដើម ។

៣. លិខិតុបករណ៍នៃកាផ្តល់សច្ចាប័ន ការទទួលយក ការអនុម័ត ឬការចូលជាសមាជិក ត្រូវដាក់តំកល់ នៅឯរដ្ឋាភិបាលម៉ាឡេស៊ី ដែលបានចាត់តាំងឡើងជារដ្ឋតំកល់សន្ធិសញ្ញានេះ ។

៤. រដ្ឋតំកល់សន្ធិសញ្ញា ត្រូវជូនដំណឹងដល់បណ្តារដ្ឋផ្សេងដទៃទៀតដែលជាភាគីនៃសន្ធិសញ្ញានេះ ពីការតំកល់លិខិតុបករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ការទទួលយក ការអនុម័ត ឬ ការចូលជាសមាជិក ។

៥. រដ្ឋតំកល់សន្ធិសញ្ញា ត្រូវចុះបញ្ជីសន្ធិសញ្ញានេះ អនុលោមតាមមាត្រា១០២ របស់ធម្មនុញ្ញសហប្រជាជាតិ ។

មាត្រា ៣១
ការចូលជាធរមាន ការអនុវត្ត និងការបញ្ចប់

១. សន្ធិសញ្ញានេះ ត្រូវចូលជាធរមានសំរាប់ភាគីនីមួយៗដែល ផ្តល់សច្ចាប័ន ទទួលយក អនុម័ត ឬ ចូលជាសមាជិកនៃសន្ធិសញ្ញានេះ ទៅតាមកាលបរិច្ឆេទតំកល់លិខិតុបករណ៍របស់ខ្លួន នៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ការទទួលយក ការអនុម័ត ឬ ការចូលជាសមាជិក ។

២. សន្ធិសញ្ញានេះ ត្រូវអនុវត្តចំពោះសំណើដែលបានដាក់ជូន បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទចូលជាធរមានទាំងបណ្តាភាគីពាក់ព័ន្ធ ទោះបីជាអំពើ ឬការខកខានបង្កើតជាបទល្មើស បានកើតឡើងមុន ឬក្រោយកាលបរិច្ឆេទនោះក៏ដោយ ។

៣. ភាគីណាមួយ អាចប្រកាសមិនយល់ព្រមទៅលើសន្ធិសញ្ញានេះបាន តាមរយៈសេចក្តីជូនដំណឹង ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ជូនចំពោះរដ្ឋតំកល់សន្ធិសញ្ញា ។ ការប្រកាសមិនយល់ព្រម ត្រូវចាប់មានប្រសិទ្ធភាពក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយខែ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលរដ្ឋតំកល់សន្ធិសញ្ញា ទទួលសេចក្តីជូនដំណឹងនេះ ។

៤. ការប្រកាសមិនយល់ព្រមលើសន្និសញ្ញានេះ មិនត្រូវប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចដែលកើតចេញពី ឬផ្អែកលើសន្និសញ្ញានេះទេ និង មិនត្រូវប៉ះពាល់ដល់ការបញ្ជាប់សំណើសុំណាមួយ យោងតាមសន្និសញ្ញានេះ នៅមុនពេល ឬ រហូតដល់កាលបរិច្ឆេទ នៃការប្រកាសមិនយល់ព្រមលើសន្និសញ្ញានេះឡើយ ។

៥. ការប្រកាសមិនយល់ព្រមលើសន្និសញ្ញានេះ ត្រូវមានប្រសិទ្ធិភាពចំពោះតែភាគីដែលបានជូនដំណឹងប៉ុណ្ណោះ ។ សន្និសញ្ញានេះ ត្រូវស្ថិតនៅជាធរមាន សំរាប់ភាគីផ្សេងដទៃទៀត ។

មាត្រា ៣២
ការតំកល់សន្និសញ្ញា

ច្បាប់ដើមនៃសន្និសញ្ញានេះ ត្រូវតំកល់ទុកនៅឯរដ្ឋតំកល់សន្និសញ្ញា ហើយរដ្ឋនេះ ត្រូវផ្ញើជូនច្បាប់ចំលងសន្និសញ្ញា ដោយបញ្ជាក់ត្រឹមត្រូវទៅអោយគ្រប់ភាគីទាំងអស់ ។

ដើម្បីជាសក្ខីភាពនៅក្នុងសន្ធិសញ្ញានេះ ហត្ថលេខីដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតត្រឹមត្រូវ ឱ្យធ្វើជាតំណាងរដ្ឋាភិបាលនីមួយៗ បានចុះហត្ថលេខាលើសន្ធិសញ្ញានេះ ។

ធ្វើនៅកូឡាឡាំពួរ ថ្ងៃទី ២៩ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៤ មានមួយច្បាប់ដើមជាភាសាអង់គ្លេស ។

តំណាងរដ្ឋាភិបាលប្រ៊ុយណេដារ៉ូសាឡឹម

....

ដាតូ សេរី ប៉ាឌូកា ហាជីតីហ្វ្រេី
ដាតូ ប៉ាឌូកា ហាជីតីហ្វ្រេី
មហាអយ្យការ

តំណាងរដ្ឋាភិបាលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

....

អង្គ វង្ស វឌ្ឍនា
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌

តំណាងរដ្ឋាភិបាលសាធារណរដ្ឋឥណ្ឌូណេស៊ី

....

បណ្ឌិត ហាមីដ អាវ៉ាលូឌីន
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងច្បាប់ និងសិទ្ធិមនុស្ស

តំណាងរដ្ឋាភិបាលសាធារណរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យប្រជាមានិតឡាវ

....

ខាំ អួន បូផា
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌

តំណាងរដ្ឋាភិបាលម៉ាឡេស៊ី

....

តាន់ ស្រ៊ីអាប់ឌុលហ្គានីប៉ាតៃ
មហាអយ្យការ

តំណាងរដ្ឋាភិបាលសាធារណរដ្ឋហ្វីលីពីន

....

ម៉ាកាបាងគីត ឡានតូ
អនុរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌

តំណាងរដ្ឋាភិបាលសាធារណរដ្ឋសឹង្ហបុរី

....

ចាន់ សិកតុង
មហាអយ្យការ

តំណាងរដ្ឋាភិបាលសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម

....

ឡេ ថេខាម
អនុរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសន្តិសុខសាធារណៈ

ហើយបន្ថែមទៅលើ ការយល់ព្រមជាទូទៅរបស់រដ្ឋហត្ថលេខីដែលហៅថា សហភាពមីយ៉ាន់ម៉ា . និងព្រះរាជាណាចក្រថៃឡង់ដ៏ គួរចុះហត្ថលេខា និងផ្តល់សច្ចាប័នផងដែរទៅលើសន្ធិសញ្ញានេះ ក្នុងឋានៈជាភាគីដើមហត្ថលេខីដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតត្រឹមត្រូវ ឱ្យធ្វើជាតំណាងរដ្ឋាភិបាលនីមួយៗ បានចុះហត្ថលេខាលើសន្ធិសញ្ញានេះ។

ចុះហត្ថលេខានៅគូឡាឡាំពួរ ថ្ងៃទី ១៧ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៦។

តំណាងរដ្ឋាភិបាលសហភាពមីយ៉ាន់ម៉ា	តំណាងរដ្ឋាភិបាលព្រះរាជាណាចក្រថៃឡង់ដ៏
....	....
អ៊ូ យ៉េន អង	ចាចាវ៉ាយូទី ហាម៉ាដារ៉ុង
ឯកអគ្គរដ្ឋទូតសហភាពមីយ៉ាន់ម៉ា ប្រចាំប្រទេសម៉ាឡេស៊ី	*មហាអយ្យការ*

សន្ធិសញ្ញា ស្តីពីការជួយគ្នាទៅវិញទៅមកផ្នែកច្បាប់ក្នុងវិស័យព្រហ្មទណ្ឌ

(ចុះហត្ថលេខា ថ្ងៃទី ២៩ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៤)

តារាងការកែសម្រួល

បទប្បញ្ញត្តិ	*ការកែសម្រួល*	*ចូលជាធរមានចាប់ពី*
បុព្វកថា	បុព្វកថាត្រូវបានកែសម្រួល : (ក) ដោយដាក់បញ្ចូលក្រោយពាក្យ "ម៉ាឡេស៊ី" នូវពាក្យ "សហភាពមីយ៉ាន់ម៉ា" និង (ខ) ដោយដាក់បញ្ចូលខាងក្រោយពាក្យ "សាធារណរដ្ឋសិង្ហបុរី" នូវពាក្យ "ព្រះរាជាណាចក្រថៃឡង់ដ៍"	១៧ មករា ២០០៦
ប្លុកចុះហត្ថលេខា	សន្ធិសញ្ញាត្រូវបានកែសម្រួល ដោយដាក់នៅខាងក្រោយ ប្លុកហត្ថលេខាបច្ចុប្បន្ន នូវប្លុកហត្ថលេខា ដូចខាងក្រោម : "ហើយបន្ថែមទៅលើ ការយល់ព្រមជាទូទៅរបស់រដ្ឋហត្ថលេខីដែលហៅថា សហភាពមីយ៉ាន់ម៉ា និង ព្រះរាជាណាចក្រថៃឡង់ដ៍ គួរចុះហត្ថលេខា និង ផ្តល់សច្ចាប័ន ផងដែរទៅលើសន្ធិសញ្ញានេះ ក្នុងឋានៈជាភាគីដើមហត្ថលេខីដែលត្រូវបាន អនុញ្ញាតត្រឹមត្រូវ ឱ្យធ្វើជាតំណាងរដ្ឋាភិបាលនីមួយៗ បានចុះហត្ថលេខាលើសន្ធិសញ្ញានេះ។	១៧ មករា ២០០៦

តំណាងរដ្ឋាភិបាល
សហភាពមីយ៉ាន់ម៉ា

....

អ៊ូ យើន អង
ឯកអគ្គរដ្ឋទូត
សហភាពមីយ៉ាន់ម៉ា
ប្រចាំប្រទេសម៉ាឡេស៊ី

តំណាងរដ្ឋាភិបាល
ព្រះរាជាណាចក្រថៃឡង់ដ៍

....

ចាចាវ៉ាយូទី ហាម៉ាដារ៉ុង
មហាអយ្យការ